

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CobVO/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621200678
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Šašinková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1621200678.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Šašinkovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu Úrad pre verejné obstarávanie, Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, IČO: 31 797 903, proti žalovanému 1/ DataCentrum, Cintorínska 5, 814 88 Bratislava, IČO: 00 151 564, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Juraj Juríček, s.r.o., Robotnícka 5, 831 03 Bratislava, IČO: 35 876 654, 2/ Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zast. Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r.o. v skratke AKKB, spol. s r.o. Štefánikova 18, 811 04 Bratislava, IČO: 54 228 956, o určenie neplatnosti dodatku k zmluve, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 32CbVO/1/2021-755 zo dňa 8.11.2023 a o späťvzatí žaloby žalobcom, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave **p r i p ú š ť a** späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 32CbVO/1/2021-755 zo dňa 8.11.2023 zrušuje a konanie zastavuje.

II. Stranám sporu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 22.2.2021 domáhal podľa § 30 C.s.p. a s poukazom na § 180 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZVO“) a § 39 Občianskeho zákonníka určenia neplatnosti Dodatku č. 26 uzatvoreného dňa 24.2.2020 medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ (ďalej tiež len „Dodatok č. 26“) k Vykonávacej zmluve č. 1, ktorá bola uzatvorená medzi Datacentrom a Slovenskými telekomunikáciami, a.s. (od 8.3.2006 Slovak Telekom, a. s.) na vybudovanie a prevádzkovanie komunikačnej infraštruktúry Ministerstva financií Slovenskej republiky pre potreby riadenia verejných financií dňa 24.07.2003.

2. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky č.k. 32CbVO/1/2021-755 zo dňa 8.11.2023 (ďalej aj „rozsudok“) súd prvej inštancie žalobu zamietol, žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalobca podal voči rozsudku dňa 23.11.2023 odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie a žalovaným náhradu trov konania neprizná, alebo rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Podaním zo dňa 18.7.2024 žalobca vzal žalobu o určenie neplatnosti Dodatku č. 26 späť v celom rozsahu a navrhol, aby súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Späťvzatie žaloby odôvodnil žalobca tým, že dňa 27.6.2024 nadobudol účinnosť zákon o strategických investíciách, ktorý v druhej časti v článku XI v bode 33 uvádza, že v zákone o verejnom obstarávaní v aktuálnom znení sa § 180 vypúšťa. Ďalej zákon o strategických investíciách v druhej časti v článku XI v bode 36 uvádza, že za § 187o sa vkladá § 187p Prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia, ktorého odsek 5 zakotvuje, že ak úrad (žalobca) podal podľa predpisov účinných do dňa účinnosti

tohto zákona návrh podľa § 180 ods. 1 a konanie nebolo právoplatne skončené, úrad vezme návrh späť. Zákomom o strategických investíciách došlo k vypusteniu § 180 zákona o verejnom obstarávaní v aktuálnom znení, ktorý, upravoval povinnosť úradu /žalobcu/ podať návrh na určenie neplatnosti tých zmlúv, ktoré boli uzatvorené v rozpore s jeho ustanoveniami. V nadväznosti na túto zmenu zákon o strategických investíciách v prechodných ustanoveniach, konkrétne v § 187p ods. 5, upravil povinnosť úradu v prípade, že úrad podal podľa predpisov účinných do dňa nadobudnutia účinnosti zákona o strategických investíciách návrh podľa § 180 ods.1 a konanie nebolo právoplatne skončené, vziať návrh späť. V súlade s vyššie uvedeným možno podľa žalobcu dospieť k záveru, že podľa § 187p ods. 5 zákona o strategických investíciách vezme úrad späť návrh na určenie neplatnosti Dodatku č. 26 v takom prípade, ak predmetný návrh podal do nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Na základe skutočnosti, že návrh na určenie neplatnosti Dodatku č. 26 bol zo strany úradu podaný dňa 22.2.2021, t. j. podľa predpisov účinných do dňa účinnosti zákona o strategických investíciách, pričom súdne konanie pod sp. zn. 32CbVO/1/2021 k dnešnému dňu nebolo právoplatne ukončené, vznikla úradu ako žalobcovi ex lege povinnosť podľa § 187p ods. 5 zákona o strategických investíciách zobrať späť dôvodne a na základe zákona podaný návrh na určenie neplatnosti Dodatku č. 26.

5. Žalobca pri rozhodnutí o trovách konania žiadal o aplikáciu § 257 C.s.p., nakoľko tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobca poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z legislatívnej právnej úpravy, a to, že tak, ako bolo jeho povinnosťou podať návrh na určenie neplatnosti, rovnako k späťvzatiu žaloby pristúpil z dôvodu zmeny právnej úpravy, ktorá mu takúto povinnosť stanovila. Žalobca má za to, že s ohľadom na tieto skutočnosti nemožno konštatovať, že procesne zaviniel zastavenie konania, pretože späťvzatie žaloby nie je výsledkom postupu žalobcu, ale zákonodarcu, ktorý mu túto povinnosť stanovil priamo zákonom o strategických investíciách. Žalobca opakovane zdôraznil, že bolo jeho zákonnou povinnosťou podať návrh na určenie neplatnosti Dodatku č. 26. Podľa § 257 C.s.p. môže súd výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom uvedené ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok, čo má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Podľa ustálenej judikatúry je povinnosťou súdu v konaní skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2MCdo 17/2009). V tejto súvislosti sa žalobca domnieva, že vzhľadom na povahu konania, ktoré začalo na základe splnenia si povinnosti žalobcu zo zákona o verejnom obstarávaní, by sa Okresný súd Malacky mal zaoberať okolnosťami hodnými osobitného zreteľa pri rozhodovaní o trovách konania a žiadnej zo strán sporu náhradu nepriznať.

6. Žalobca poukázal na ustálenú súdnu prax, ktorej podstata spočíva v nepriznaní náhrady trov konania v prípade, že v dôsledku novelizácie zákona o verejnom obstarávaní bol úrad ako žalobca povinný priamo zo zákona vziať návrh na určenie neplatnosti zmluvy späť (napr. uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CobVO/1/2022 zo dňa 22.06.2022, sp. zn. 3CobVO/3/2021 zo dňa 24.05.2022, 3CobVO/3/2022 zo dňa 24.05.2022, sp. zn. 4CobVO/5/2022 zo dňa 19.06.2023, uznesenie Okresného súdu Malacky sp. zn. 32CbVO/2/2020 zo dňa 15.07.2022).

7. Podľa § 187p ods. 5 zák. č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní, ak úrad podal podľa predpisov účinných do dňa účinnosti tohto zákona návrh podľa § 180 ods. 1 a konanie nebolo právoplatne skončené, úrad vezme návrh späť.

8. Podľa čl. XI. bod 33 zák.č.142/2024 Z.z. o mimoriadnych opatreniach pre strategické investície a pre výstavbu transeurópskej dopravnej siete a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len zák. o strategických investíciách/ účinného od 27.6.2024 sa vypúšťa § 180 zák. o verejnom obstarávaní.

9. Podľa ust. § 370 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Podľa ods. 2 súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Odvolací súd vyzval žalovaného 1/ a žalovaného 2/ na vyjadrenie sa v lehote 10 dní, či súhlasia so späťvzatím žaloby s pripojeným poučením, že ak sa v lehote stanovenej súdom nevyjadria, odvolací súd bude mať za to, že so späťvzatím súhlasia.

11. Žalovaný 1/ na výzvu odvolacieho súdu uviedol, že súhlasí so späťvzatím žaloby a následným zastavením konania. Nestotožňuje sa však s návrhom žalobcu na nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán sporu podľa § 257 Civilného sporového poriadku. Žalovaný 1/ k veci uviedol, že žiadnym spôsobom procesne nezavinil späťvzatie žaloby a následné zastavenie konania. Okrem iného aj napriek legislatívnej zmene zákona č. 343/2015 Z.z. o verejnom obstarávaní ukladajúcej žalobcovi povinnosť späťvzatia žaloby žalovaný 1/ trvá na svojich doterajších písomných vyjadreniach a má za preukázané, že podaná žaloba je nedôvodná, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj prvostupňový súd hoci aj zatiaľ neprávoplatným rozsudkom o zamietnutí žaloby a v prípade ďalšieho pokračovania v konaní by tak odvolací súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Z uvedených dôvodov sa rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania žalovaným javí ako neprímerane tvrdé či nespravodlivé. Preto žiadal priznať žalovanému 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

12. Žalovaný 2/ sa v súdom stanovenej lehote vyjadril, pričom uviedol, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby, a to vzhľadom na aktuálne štádium konania. Spor sa nachádza v odvolacom konaní po ukončení písomného štádia odvolacieho konania, kedy má súd skolektivizované povinné vyjadrenia všetkých účastníkov sporu, a to už niekoľko mesiacov. V takomto štádiu teda možno dôvodne predpokladať, že súd má už vec náležite posúdenú a môže o veci druhoinštančne meritórne rozhodnúť, pretože v tomto štádiu konania už ide iba o právne posúdenie veci, t. j. posúdenie správnosti postupu a správnosti právneho názoru súdu prvej inštancie bez potreby vykonávania ďalšieho dokazovania a teda, že nič nebráni odvolaciemu súdu, aby v konaní meritórne rozhodol, čo vzhľadom na dĺžku trvania sporu už aj mohol urobiť. Žalovaný 2/ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22Cdo 2149/2014 podľa ktorého „Vážné dôvody, ktoré opodstatňujú nesouhlas žalovanej strany se zpětvzetím žaloby, zpravidla spočívají v tom, že žalovaný nebo jiný účastník řízení má právní nebo jiný (morální, ekonomický apod.) zájem na tom, aby o žalobe bylo meritórne rozhodnuto. Vážný důvod k nesouhlasu se zpětvzetím žaloby má žalovaný i tehdy, jestliže dokazování ve věci postoupilo tak daleko, že lze očekávat rozhodnutí soudu.“.

13. Podľa žalovaného 2/ aj vzhľadom na odstránenie právnej neistoty strán sporu do budúcnosti v otázkach, ktoré sú predmetom konania je účelné, procesné hospodárne a žiaduce, aby odvolací súd vec meritórne rozhodol a tak jasne vyslovil autoritatívny právny názor na meritum veci. Zabezpečenie právnej istoty je kľúčové nielen pre aktuálny spor a jeho účastníkov, ale aj pro futuro pre obdobné zmluvné vzťahy uzavreté či už žalovaným 1/ alebo žalovaným 2/, ktoré reálne viaceré existujú a ktoré by mohli byť dotknuté právnymi otázkami riešenými v tomto konaní, ako aj na potrebu uzatvorenia ďalšieho dodatku k posudzovanej Vykonávacej zmluve č.1 uzavretej medzi žalovanými. Takéto autoritatívne rozhodnutie by posilnilo dôveru v právny systém a zabezpečilo, že podobné prípady budú riešené konzistentne, spravodlivo, prispievajúc tak k predvídateľnosti práva. Rozhodnutie krajského súdu je dôležité pre definitívne uzatvorenie sporu a pre potvrdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu, ako i pre potvrdenie so zákonmi súladného konania žalovaných. Vzhľadom k tomu, že späťvzatie žaloby nezakladá prekážku res iudicata, žalovaný 2/ nemá istotu, že žalobca ju v budúcnosti nepodá znovu, pričom by musel znova vynaložiť prostriedky na svoju obranu, čo by bolo neefektívne a zaťažujúce. Pripustením späťvzatia žaloby by mohlo dôjsť k právnej neistote a mohli by vzniknúť pochybnosti o správnosti a spravodlivosti rozhodnutia okresného súdu. Krajský súd má možnosť potvrdiť toto rozhodnutie, čím by sa, koniec koncov, zabezpečila právna istota pre obe strany sporu. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo/81/2010 podľa ktorého „Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím návrhu je výlučne vecou úvahy súdu. Nemusí ísť len o dôvody a záujmy právne, ale aj závažné etické, morálne, ekonomické a iné motívy závažného charakteru, pre ktoré súd konanie nezastaví“. Žalovaný 2/ zdôraznil, že ide tak o vážne dôvody, ktoré sú s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu objektívne dané a opodstatnené pre to, aby súd akceptoval vyslovený nesúhlas žalovaného 2/ so späťvzatím žaloby a pre nezastavenie konania na základe späťvzatia žaloby žalobcom a pre pokračovanie v konaní a meritórne rozhodnutie sporu odvolacím súdom.

14. K otázke náhrady trov konania žalovaný 2/ poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 221/2015 podľa ktorého „Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil“. Argumentácia žalobcu predostretá i v skorších podaniach, že podanie žaloby ako aj Späťvzatie žaloby bolo jeho povinnosťou ex lege, sa podľa žalovaného 2/ javí byť alibistická. Skutočnosť, že je orgán štátnej správy, a dokonca ústredný, ex lege povinný konať určitým spôsobom, ešte nie je legitímny a už vôbec nie proporcionálny dôvod pre iracionálne postihovanie protistrany takéhoto žalobcu v súdnom

konaní nepriznaním nároku na náhradu trov konania, navyše ak ide o stranu sporu, ktorá ani nekonala protiprávne. Žalovaný 2/ má za to, že príp. zastavenie konania v tejto veci treba jednoznačne pričítať žalobcovi. Neexistuje preto žiadny dôvod prečo by mal žalovaný 2/ znášať ujmu bez toho, aby daný stav zaviniel. Nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému 2/ v tomto konaní by preto rozhodne nebolo ani primerané, ani spravodlivé a ani účelné. Pokiaľ by súd rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému 2/, predstavovalo by to neprimeranú tvrdosť voči žalovanému 2/, ktorý prípadné zastavenie konania procesné ani inak nezaviniel.

15. Podľa názoru žalovaného 2/ v danom prípade žiadne dôvody hodné osobitého zreteľa neexistujú, preto nie sú naplnené podmienky aplikácie ust. § 257 C.s.p.. Z tohto dôvodu navrhuje, aby konajúci súd voči žalovaným toto ustanovenie neaplikoval pre nenaplnenie podmienok pre takýto postup. V opačnom prípade by sa nepriznanie náhrady trov konania žalovanému 2/, resp. žalovaným, javilo ako nadržanie štátnemu orgánu (žalobcovi) zo strany iného štátneho orgánu (súdu). Žalovaný 2/ nevidí dôvod, prečo by chybný štátny orgán mal mať poskytnutú nerovnú mocenskú ochranu v situáciách, kedy v právnom štáte má a musí niesť zodpovednosť za svoje konanie a to vo forme znášania nákladov svojim konaním vyvolaných, a to i bez ohľadu na to, že mu späťvzatie „prikázal zákonodarca“. Navyše žalovaný 2/ je v tomto znevýhodnený aj voči žalovanému 1/, pretože žalovaný 1/ mal možnosť sa proti konaniu a názoru žalobcu brániť aj v súvisiacom správnom konaní vedenom zo strany žalobcu, ale žalovaný 2/ takúto možnosť nemal.

16. K poukázaniu žalobcu na rozhodovaciu prax súdov o nepriznaní náhrady trov konania žalovaný 2/ zdôraznil, že v rámci tejto rozhodovacej činnosti bolo tvrdené naplnenie predmetu zmluvy zmluvnými stranami, čo však v prejednávanej veci nebolo splnené. Žalobou napadnutý Dodatok č. 26 k Vykonávacej zmluve č. 1 ktorá bola uzatvorená medzi Datacentrom a Slovenskými telekomunikáciami, a. s. uzatvorený dňa 24.2.2020 medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ zostáva aj naďalej v platnosti ako aj samotná Vykonávacia zmluva a je naďalej pokračované v jej plnení zmluvnými stranami. Teda nie je pravdivé tvrdenie o naplnení (konzumovaní) predmetu napadnutého Dodatku č. 26, pretože tento aj naďalej platí a v plnom rozsahu sa zmluvnými stranami aj vykonáva. Dodatok č. 26 nebol uzatvorený na dobu určitú, ale je dohodnutý na dobu neurčitú.

17. Žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd konanie nezastavil, pokračoval v konaní aj vzhľadom na aktuálne štádium konania a z dôvodu poskytnutia spravodlivosti a právnej istoty medzi účastníkmi konania, a meritórne v konaní rozhodol tak, že žalobu zamietne a žalovanému 2/ prizná nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Alebo alternatívne pre prípad, ak súd neprihliadne na nesúhlas žalovaného 2/ so späťvzatím žaloby, žalovaný 2/ navrhuje, aby súd v prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom priznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

18. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť v čase, keď už rozhodol súd prvej inštancie, ale jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, žalovaný 1/ so späťvzatím žaloby súhlasil, žalovaný 2/ nesúhlasil so späťvzatím žaloby odvolací súd podľa ust. § 370 ods. 1, 2 C.s.p. napriek nesúhlasu žalovaného 2/ rozhodol o pripustení späťvzatia, o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a zastavení konania.

19. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 C.s.p., podľa ktorého sa ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie použijú aj na odvolacie konanie v spojení § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v prejednávanom spore končí, je odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov.

20. Zo znenia § 144 C.s.p. vyplýva, že žalobca môže vziať žalobu späť.

21. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

22. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Odvolací súd uvádza, že späťvzatie žaloby je procesný úkon žalobcu, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho uplatneného nároku celkom alebo v určitej časti nemá záujem a že je uzrozumený s tým, že o jeho návrhu nebude v tomto rozsahu súdom meritórne rozhodnuté. Zákon neukladá povinnosť zdôvodniť späťvzatie žaloby (alebo jej časti), avšak dôvody späťvzatia sú významné pre rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 256 C.s.p. Po uplatnení práva žalobcu ako dominus litis vziať žalobu späť je súd povinný skúmať súhlas, resp. vážne dôvody nesúhlasu žalovaného so

späťvzatím žaloby, keďže žalovaný môže aj v tomto štádiu konania (podobne ako v konaní v prvej inštancii) zabrániť pripusteniu späťvzatia žaloby a následnému zastaveniu konania, ak so späťvzatím žaloby zo závažných dôvodov nesúhlasí. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami sporu a dopad na postavenie strán sporu, najmä žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov (Uznesenie NS SR z 22.9.2010, sp.zn. 4 Cdo 136/2010).

24. Odvolací súd považuje za podstatné uviesť, že v prípade predmetnej žaloby ide o špecifický druh určovacej žaloby podľa ZOV. Žalobca vo svojom späťvzatí žaloby zo dňa 18.7. 2024 jasne zrozumiteľne a podrobne odôvodnil svoj procesný postup, ktorý ho viedol k späťvzatiu žaloby. Zo späťvzatia žaloby žalobcom vyplýva, že dňa 27.6.2024 nadobudol účinnosť zákon č.142/2024 Z.z.o mimoriadnych opatreniach pre strategické investície a pre výstavbu transeurópskej dopravnej siete a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o strategických investíciách“), ktorým došlo k zmene právnej úpravy, okrem iného aj zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOV“). Zákon o strategických investíciách v druhej časti v článku XI v bode 33 uvádza, že v ZOV v aktuálnom znení sa § 180 vypúšťa. Ďalej zákon o strategických investíciách v druhej časti v článku XI v bode 36 uvádza, že za § 187o sa vkladá § 187p Prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia, ktorého odsek 5 zakotvuje, že ak úrad (žalobca) podal podľa predpisov účinných do dňa účinnosti tohto zákona návrh podľa § 180 ods. 1 a konanie nebolo právoplatne skončené, úrad vezme návrh späť. V nadväznosti na túto zmenu zákon o strategických investíciách v prechodných ustanoveniach, konkrétne v § 187p ods. 5, upravil povinnosť žalobcu ako úradu v prípade, že úrad podal podľa predpisov účinných do dňa nadobudnutia účinnosti zákona o strategických investíciách návrh podľa § 180 ods. 1 a konanie nebolo právoplatne skončené, vziať návrh späť.

25. Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že žalobcovi vznikla povinnosť ex lege /podľa zákona o strategických investíciách ako aj ZOV/ zobrať späť podaný návrh na určenie neplatnosti dodatku k zmluve. Jedná sa o zákonný dôvod späťvzatia návrhu, preto súd neskúma etické, morálne, ekonomické, ako aj iné motívy a neberie do úvahy konkrétne okolnosti prípadu ktorých dôvodnosť by inak súd pri nesúhlase so späťvzatím návrhu posudzoval. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol v zmysle zákona povinný zobrať návrh späť, nebol daný ani dôvod na prejednanie odvolania odvolacím súdom. V nadväznosti na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1, C.s.p. spôsobilé obmedziť dispozičné oprávnenie žalobcu so žalobou a z toho dôvodu v nadväznosti na späťvzatie žaloby voči žalovaným 1/ a 2/ odvolací súd konanie v celom rozsahu zastavil. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že k späťvzatiu žaloby pristúpil žalobca z dôvodu zmeny právnej úpravy, ktorá mu takúto povinnosť ukladala, preto je otázka naplnenia predmetu zmluvy zmluvnými stranami /otázka platnosti Dodatku č. 26 / bez právneho významu.

26. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Ustanovenie § 257 C.s.p predstavuje odchýlku od zásady úspechu v konaní v zmysle § 255 C.s.p. a od zásady procesnej zodpovednosti za zastavenie konania v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. aplikovateľnú len vo výnimočných prípadoch za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a existencia výnimočných okolností. V danom prípade odvolací súd dospel k záveru o kumulatívnom naplnení tak existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ako aj existencie výnimočných okolností na základe komplexného vyhodnotenia okolností vzniku a priebehu daného sporu. Ako už bolo uvedené v prípade predmetnej žaloby ide o špecifický druh určovacej žaloby, pri podaní ktorej sa nevyžaduje preukazovanie naliehavého právneho záujmu, nakoľko tento vyplýva priamo z osobitného právneho predpisu - zákona o verejnom obstarávaní, pričom žaloba bola podaná žalobcom ako ústredným orgánom štátnej správy pre verejné obstarávanie, ktorý k jej podaniu pristúpil po tom, čo pri výkone dohľadu nad verejným obstarávaním ustálil záver o uzavretí zmluvy/ Dodatku č. 26/ v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní a následným podaním predmetnej žaloby splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 180 ZVO (v znení účinnom k dátumu podania predmetnej

žaloby na súd). V nadväznosti na zmenu relevantnej právnej úpravy, ktorá nastala v priebehu konania pred právoplatným rozhodnutím súdu o merite sporu a to nadobudnutím účinnosti zák. č. 142/2024 o strategických investíciách konkrétne čl. XI bod 33, ktorým došlo k vypusteniu § 180 zák. o verejnom obstarávaní, došlo zo strany žalobcu späťvzatím predmetnej žaloby k jednoznačnému naplneniu imperatívu vyplývajúceho z dikcie ustanovenia § 187p ods. 5 ZOV. Vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd kvalifikoval ako skutočnosti predstavujúce kumulatívne splnenie podmienok vyžadovaných zákonom pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p., v dôsledku čoho rozhodol o náhrade trov konania tak, že stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

28. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).